

kun sige, at hvis det var muligt, at det Beløb, der er Tale om, i alt 90,000 Kr. kunde fordeles paa 2 Aar i Stedet for 3, vilde det være meget heldigt. Vi maa nemlig huske paa, at i den Tid, da saa stor en Restaurering staar paa, vil hele den Befolkning fra Stege By og Landsogn og fra Landdistrikterne, som nu er henvist til at søge denne Kirke, i alt henved 5,000 Mennesker, være meget uheldigt stillet med Hensyn til kirkelig Betjening; saa hvis det kunde lade sig gøre at fordele det Beløb paa 2 Aar i Stedet for 3, tror jeg, man vilde imødekomme et stærkt næret Ønske. Men ogsaa som Bevillingen er foreslaaet, takker jeg for den.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bluhme: I Anledning af en Udtalelse fra den ærede Trafikminister vil jeg gerne sige, at naar han omtalte min Henstilling til ham vedrørende Farten mellem Esbjerg og Fanø og derværende Privilegium, kan jeg ikke føle mig meget opmuntret ved de Udtalelser, han fremkom med. Jeg vil dog sige, at alle de Argumenter, jeg nævnte, forekom mig i allerhøjeste Grad at tale for mit Forslag. Selvfølgelig er der ikke noget Ønske derovre om at faa en Bro eller en Vej eller alt det andet, men et Ønske om, at Staten vil overtage Færgeri og skabe en Forbindelse her i Lighed med den, de øvrige Dele af Befolkningen gennem Baner have med Omverdenen, og det sker bedst ved et godt arrangeret Færgeri med Uddybning af Slugen og en Havn, hvorved der samtidig for en billig Penge faas en Fiskerihavn. Det er naturligvis et ret stort Beløb, som den ærede Minister sagde, men overfor den Befolkning, det her drejer sig om — det er jo en afsides beliggende Befolkning — og henset til alt, hvad der naas til Fordel for denne Befolkning og for Resten ogsaa for os andre, forekommer det mig, at det er et ret lille Beløb, der bliver Tale om.

Jeg vil gerne overfor den højtærede Indenrigsminister sige Tak for hans Tilsgagn om en velvillig Overvejelse af Spørgsmaalet om en teknisk Skole i Esbjerg. Derimod føler jeg mig ikke saa taknemmelig overfor den ærede Landbrugsminister, selv om jeg tror, at det var velvilligt ment, naar han sammenstillede min Stilling her med en Konsulents Stilling paa Landborigsdagenovre i Jylland. Her er jeg pligtig til at tale og har ikke Lov til

at skrive eller meddele den ærede Minister mine Tanker skriftligt. Jeg maa tale eller i alt Fald stemme mundtlig eller ved Haandsoprækning, men hvorfor en Konsulent skal tale paa en Landborigsdag, det kan jeg ikke se; thi i sin Oprindelse er dette en Sammenkomst af praktiske Landmænd, der raadslaa, baseret paa deres praktiske Erfaringer og deres Viden, hvilken de fildels faa gennem Konsulenterne . . . . .

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er forløben.

Bluhme: Jeg overlader den ærede Landbrugsminister at drage en Slutning af, hvad jeg nu har faaet Lov at sige.

H. Nielsen: Naar man som nyt Medlem i dette Ting har overværet disse Dages Forhandling om Finansloven og har hørt, hvorledes Ønsker og Klager strømme ind fra alle Sider i saa rigelig Mængde, at endog ældre og mere erfarne Medlemmer ere blevne højst betænkelige derved, er det ikke saa underligt, at man selv, naar man har nogle Ønsker, tænker: Mon der er rimelig Udsigt til, at Du kan faa de Ønsker opfyldte, Du nu har. Det kunde jo se ret trist ud netop paa Grund af alle de Krav, der stilles; jeg er imidlertid i det heldige Tilfælde, at de Ønsker, jeg har, ere saa beskedne; de koste intet og ere let gennemførlige. Jeg har derfor fuld Fortrøstning til, at jeg med Lethed vil kunne faa de Smaaating, jeg ønsker, gennemførte, saa meget mere som den højtærede Trafikminister i Gaar sagde, at alt, hvad der var Rimelighed for, og som var let gennemførligt, det gik han saa gerne med til, især naar det ikke kostede ret meget. Jeg skal da tillade mig først at sige til den højtærede Justitsminister, som desværre ikke i Øjeblikket er til Stede, at Funktionærerne paa Vridsløselille Straffeanstalt med Længsel vente paa den Pensionslov, der er dem lovet, glæde sig til at faa den og ere sikre paa, at den kommer; men de ere meget spændte paa at se, hvorledes den vil komme til at se ud. Den almindelige Mening blandt Funktionærerne er nemlig den, at Loven vil komme til at indeholde en Bestemmelse, hvorefter de for at faa fuld Pension skulde have tjent i 39 Aar. Hvis dette passer, vil det kun være de færreste af de nuværende Fængselsbetjente, der ville kunne faa nogen Gavn af Pensionsloven, i alt Fald vil det være de færreste, der kunne komme